

holdet vil jo blot deri blive forskjelligt fra det, der foreligger i det oprindelige Forslag, at der tages en Betænkningstid, i det Høieste 8 Dage, forinden Høiesteret endelig offentliggør sine Grunde, og jeg troer ikke, at Sagens Behandling kan lide noget Væsentligt derved.

Hvad Sagen selv angaaer, skal jeg, da det oprindelige Forslag mødte Modstand her fra den høitærede Justitsministers Side, henvende den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, at der i disse Dage er omdeelt blandt os et Forslag til Lov angaaende Ordningen af den højste Overappellationsret. I denne Lovs § 98 vil man finde, at efterat den collegiale Behandling af en Sag er sluttet, og der er taget Beslutning om Dommen, „saa bliver den tillige med de Grunde, hvorpaa den er støttet, enten strax eller senest inden 14 Dage at forkynde.“ Regjeringen har her anerkjendt, at man for Overappellationsretten i Kiel bifalder en Lov af samme Natur som den, der her har mødt Modstand. Det er mig aldeles uforstaaeligt, hvorledes man skulde være istand til ved Overappellationsretten i Kiel at udføre en Lov af denne Natur, og derimod ikke ved Høiesteret her. Jeg troer ikke, at vi kunne have nogen større Grund til at gaae ind paa et Forslag som dette end netop den Erkjendelse, som fra Regjeringens Side ligger i hiint Lovforslag, som er blevet os meddeelt. Idet jeg har været med at stille Forslaget om Grundenes Meddelelse af Høiesteret, har jeg søgt det samme, som bestandig har været Maalet for min Stræben, hvor det gjælder Domstolenes Ordning, nemlig at styrke Domstolenes Anseelse; hver Gang der har været Spørgsmaal om Magtfordelingen, har jeg søgt at lægge et saa stort Maal af Magt som muligt i Domstolenes Haand, og dette Forslag skulde gaae ud paa at styrke deres Anseelse, og ikke svække den.

Bregendahl: Det har gjort mig ondt at høre af det Foredrag, som en af de ærede Forslagsstillere nu holdt, at han sluttede sig til det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (D. Müller); thi jeg ønsker at kunne stemme for, at denne Sag bliver

fremmet, men dersom den faaer en saadan Skikkelse, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg har foreslaaet, vil jeg kun kunne stemme for Sagen i det Haab, at den, paa et af de senere Stadier, den har at gennemgaae, vil blive vedtagen i en anden Form end den, som indeholdes i hiint Forslag. Jeg hørte vel under Sagens 1ste Behandling, at den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg antydede et saadant Forslag, men det forundrede mig i den Grad, at jeg antog, at jeg enten havde misforstaaet ham, eller at han havde udtrykt sig mindre tydeligt, thi jeg kunde ikke troe, at et saadant Forslag kunde komme fra nogen Jurist, om hvem man dog maa forudsætte, at han er bekjendt med den Fremgangsmaade, der følges i Høiesteret, eller med den Fremgangsmaade, som bør finde Sted ved en Doms Afgjælse. Forslaget forekommer mig nemlig at gaae ud paa, at Domme skulde kunne affiges og være gjældende, førend Ketten har gjort sig det klart og tydeligt, hvilke de Grunde ere, hvorpaa Dommen bør støttes. En Dom skal dog vel ikke affiges efter et løst og umiddelbart Skjøn, om hvad der maa være Ret mellem Parterne, men jeg troer, at Grundene for og imod bør være nøie prøvede og staae klare for Dommerne, førend Dommen affiges. — Jeg indrømmer, at der er Stadier at gennemgaae: det ene at komme til Erkjendelse af Grundenes Betydning, og det andet tydeligt, klart og bestemt at kunne fremsætte den vundne Erkjendelse; men jeg troer, at den, som har med Dommens Afgjælse at gjøre, maa saaledes føle Bigtigheden af dette Kald, maa være saa dybt gennemtrængt af dets Betydning, at selv om han har faaet Følelsen af eller dannet sig en Mening om, hvorledes Grundene for eller imod skulde afveies mod hinanden, og hvilket Resultat derpaa skal støttes, saa vil han dog ikke fælde den endelige Dom, førend Grundene for den ere saa klare og tydelige hos ham, at han med Bestemthed kan fremsætte dem. Den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksborg har støttet sit Forslag paa den Bestemmelse i Høiesterets-Instruksen, at Dommen skal affiges „strax“, efterat Voteringen er tilende; det er fuldkommen rigtigt; men Alt, hvad der hører til, at Dommen kan affiges, maa jo dog foregaae, førend den affiges. Høiesterets-Instruksen paabyder nu